

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 11. Fratres Regnum dividunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

devicto, ipse in illam Regionem copias duxit, Episcopum in Ecclesiam Cenomanensem restituit, eique Monasterium S. Calasii sententia solemni ritu pronuntianta reddidit.

Sæculum IX.
A. C. 842.

§. XI.

Fratres Regnum dividunt.

Anno sequente octingentesimo quadragésimo secundo duo Reges Ludovicus & Carolus amicitia conjunctissimi venerunt Aquisgranum Imperii Francorum Caput. Hanc civitatem Lotharius proelio victus petierat, & inde perrexit in Saxoniam; ubi ut jacturam militum repararet, rebus propemodum desperatis, Stilingis, numerosissimo Saxonum populo, potestatem fecerat, ut eligerent, an antiquis suis legibus, vel illis recentioribus, quas a Francis acceperant, vivere vellent. Ita populus ille, data sibi libertate usus, ad Idololatriam reversus est. Agros quoque Lotharius & fundos latissimos Herioldo Danorum Duci concessit, Christianos & Ecclesias Dominationi Gentilium subjiciens.

Nith. lib. 4.
init. Ann.
Bert. 481.

Itaque duo Lotharii Fratres, cum Aquisgrani versarentur, pensare cœperunt, quid de Provinciis a Lothario derelictis facerent, & visum est piissimis Principibus ad consilium adhibendos esse Episcopos & Presbyteros, qui non pauci nu-

Hist. Ecclesiast. Tom. XI. Bb mero

Sæculum IX. mero Reges sequebantur, eorumque sententiam, tanquam Dei voluntatem esse recipiendam. A. C. 842. Episcopi omnia Lotharii Acta ab exordio Regni ad examen vocant. Recensent, ab ipso Ludovicum Parentem olim Regno pulsum, populum Christianum sæpius insatiabili cupiditate effecisse perjurum, sæpius fidem datam Patri fratribusque violasse, sæpius post obitum patris fratres hæreditate privare, & opprimere voluisse, tandem causam fuisse, quod innumera homicidia, adulteria, incendia in tota Ecclesia fuerint perpetrata. Sed nec Lotharium Republicam gubernandi scientia præditum, nec in indole ipsius quodquam bonæ voluntatis vestigium apparere. Ergo omnibus visum, ipsum justo omnipotentis Dei iudicio prælio victum, & postquam ex magna Regni parte fugisset, hanc a Deo fratribus ipso melioribus fuisse traditam. Non prius tamen permiserunt Episcopi, ut possessionem caperent, quam ambos Reges percontati fuissent coram omni populo, an in Regno administrando exemplum Lotharii fratris, vel Dei Voluntatem sequi vellent. Regibus respondentibus, velle se, in quantum Deus illis & nosse & posse concederet, secundum ipsius voluntatem tam se ipsos quam suos gubernare & regere, dixerunt Episcopi: *Nos igitur Auctoritate Divina,*

ut hoc Regnum suscipiatis, & secundum Dei Voluntatem illud regatis, monemus, hortamur atque præcipimus.

Sæculum IX.
A.C. 842.

Reges fratres deinde duodecim ex suis viros nominarunt, qui Regnum a Lothario tacite abdicatum in partes dividerent. Inter duodecim arbitros fuit Nithardus, qui illius temporis historiam scripsit. Is Regibus sanguinis propinquitate junctus Angilberti Comitis, deinde Abbatis ad Centulenses seu S. Richarium, & Berthæ, ex Carolo Magno genitæ, filius constanter juveni Regi Carolo adhæserat; sed tandem innumeris turbis, quibus Francia agitabatur, fatigatus ad dictum Monasterium Centulense se recepit, quod post Abbatem numero septimum, Ludovicum nomine, gubernare cœpit. Ecce vero, paucorum dierum Abbas Nithardus fuit, nam cum coactus fuisset contra Normannos arma arripere, in conflictu cecidit.

Sup. Lib.
XLIV. §. 53

Chro. Cent.
c. 9. & c. 10.
to. 4. Spicil.
p. 493. 500.
501.

§. XII.

Bernardi Archiepiscopi Viennensis obitus.

Bernardus Archiepiscopus Viennensis Lothario addictus eodem anno 842. e vita excessit. Is nobili genere natus & juvenis a parentibus ad nuptias prope modum compulsus consentiente posterius uxore ad Monasterium Ambronia-

Boll. 23.
Jan. to. 2. p.
544. Mabill.
to. 6. Act. p.
561. Coimt.
ann. 842. 1.